Uniwersytet Wrocławski

WYDZIAŁ NAUK BIOLOGICZNYCH

ZAKŁAD PALEOZOOLOGII
ul. H. Sienkiewicza 21
50-335 Wrocław
tel. +48 71 375 40 44
zp@uwr.edu.pl | www.uni.wroc.pl

Dr hab. Krzysztof Stefaniak, prof. nadzw.

Dr hab. Krzysztof Stefaniak prof. nadzw. Wrocław 13.01.2024.

OCENA osiągnięcia naukowego oraz aktywności naukowej dr Gergiosa Georgalisa ubiegającego się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki o Ziemi i środowisku

Podstawa prawna: art. 218 i art. 221 ust. 5 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tj.. Dz. U. z 2023 r. poz. 742 ze zm.).

Recenzja została wykonana na podstawie pisma Przewodniczącej Rady Naukowej Instytutu Systematyki i Ewolucji Zwierząt PAN w Krakowie prof. dr hab. inż. Joanny Mąkol z dnia 10 listopada 2023 r. w związku z uchwałą nr Uchwały nr 2.E7.2023 powołującą mnie w skład komisji habilitacyjnej w funkcji recenzenta.

1. Sylwetka i ogólna charakterystyka zawodowa Habilitanta

Dr Georgios Georgalis w 2009 uzyskał tytuł licencjata i magistra inżynierii chemicznej na Wydziale Inżynierii Chemicznej Uniwersytetu Arystotelesa w Salonikach (Grecja) w 2014 roku. Na podstawie pracy w języku greckim: „DNA and protein isolation from fossils and applications in Palaeontology". Promotorem dysertacji była prof. Maria Liakopoulu-Kyriakides.

W maju 2018 uzyskał stopień doktora na podstawie rozprawy „Fossil Reptiles from Aegean region". Promotorami rozprawy byli prof. Walter Joyce (Uniwersytet we Fryburgu) i prof. Massimo Delfino (Uniwersytet w Turynie). Doktorat był realizowany na Wydziale Nauk o Ziemi, Uniwersytetu we Fryburgu (Szwajcaria) in cotutelle (we współpromotorstwie) na Wydziale Nauk o Ziemi Uniwersytetu w Turynie (Włochy)

Karierę zawodową rozpoczął podczas studiów na Wydziale Nauk o Ziemi Uniwersytetu we Fryburgu (Szwajcaria) jako asystent dydaktyczny w okresie 01.01.2016 -30.09.2016.

Uniwersytet Wrocławski

WYDZIAŁ NAUK BIOLOGICZNYCH

ZAKŁAD PALEOZOOLOGII
ul. H. Sienkiewicza 21
50-335 Wrocław
tel. +48 71 375 40 44
zp@uwr.edu.pl | www.uni.wroc.pl

Następnie pracował na zaproszenie przy reorganizacji kolekcji kopalnych gadów w Geiseltalmuseum Martin-Luther Uniwersytät Halle, Niemcy.

Kolejne zatrudnienia przypadły po uzyskaniu tytułu doktora.

Między czerwcem a grudniem 2018 był zatrudniony jako post-doc, prowadząc studia eoceńskich łuskonośnych ze zbiorów Instytutu Paleontologicznego i Muzeum z Zurychu (Szwajcaria). Między grudniem a lutym 2019 w tej samej placówce naukowej jako zaproszony naukowiec badał szczątki koniowatych z wysp Morza Egejskiego.

Od 1.02.-30.06.2019 jako post-doc przebywał w Laboratorium Biologii, Katedrze Ekologii Uniwersytetu Komeńskiego w Bratysławie (Słowacja). Kolejnym miejscem, gdzie jako post-doc realizował swoje badania był Wydział Nauk o Ziemi Uniwersytetu w Turynie (Włochy).

W lipcu i sierpniu 2020 kontynuował badania karłowatych koniowatych z wysp Skyros i Rodos w Instytucie Paleontologii i Muzeum z Zurychu (Szwajcaria).

W 2020 uzyskał projekt „Evolutiona, diversity, extinction events, and palaeobiography of European Cenozoic lizard and snakes" ufundowany przez Forschungkredit 2020 (nr. FK-20-110), który realizował w Instytucie Paleontologii i Muzeum z Zurychu między wrześniem 2020 a sierpniem 2021.

W końcu dzięki stypendium post-doc NAWA, Ulam Program (PPN/ULM/2020/1/00022/U/0001) w Instytucie Systematyki i Ewolucji Zwierząt PAN w Krakowie realizował projekt „Fossil lizard and snakes from the Cenozoic of Europe-systematics, evolution and biogeography) między wrześniem 2021 a sierpniem 2023.

Od 17.05.2023 do dziś został zatrudniony na stanowisku adiunkta w Instytucie Systematyki i Ewolucji Zwierząt PAN w Krakowie.

2. Ocena osiągnięć naukowych zgłoszonych do postępowania habilitacyjnego

Zgodnie z art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2023 r. poz. 742 ze zm.), dr Georgios Georgalis zgłosił do oceny w postępowaniu habilitacyjnym dwa osiągnięcia naukowe pod tytułem." **Ewolucja, taksonomia i biogeografia kenozoicznych gadów kopalnych."** Na to osiągnięcie składa się cykl 10

Uniwersytet Wrocławski

WYDZIAŁ NAUK BIOLOGICZNYCH

ZAKŁAD PALEOZOOLOGII
ul. H. Sienkiewicza 21
50-335 Wrocław
tel. +48 71 375 40 44
zp@uwr.edu.pl | www.uni.wroc.pl

artykułów, z których 8 jest artykułami współautorskimi, w których dr G. Georgalis jest pierwszym autorem, a w dwóch Habilitant jest jedynym autorem.

Habilitant zgłosił jeszcze drugie osiągnięcie na podstawie publikacji: **Georgalis et al. 2012. Taxonomic revision of the snales of the genera Palaeopython and Paleryx (Serpentes, Constrictores) from the Paleogene of Europe.** ***Swiiss Journal of Palaeontology*** **140: 118.** Na przedłożone osiągnięcie składa się jeden współautorski artykuł.

Wkład naukowy Habilitanta w przygotowanie publikacji współautorskich, wchodzących w skład przedstawionych osiągnięć został przedstawiony i poświadczony oświadczeniami współautorów. We wszystkich publikacjach ten wkład według oświadczeń był w większości znaczący, ale w każdym wypadku podkreśla rolę współautorów, co według mnie swiadczy o jego dojrzałości naukowej i umiejętności współpracy.

Przedłożone do recenzji pierwsze osiągnięcie naukowe składa się z 10 artykułów:

I. **Georgalis, G.L. 2021.** First pan-trionychid turtle (Testudines, Pan-Trionychidae) from the Palaeogene of Africa. *Papers in Palaeontology* 7:1919–1926. [IF2021: 3.349, MEiN: 100] https://doi.org/10.1002/spp2.1372

II. **Georgalis, G.L.** and T.M. Scheyer. 2019. A new species of *Palaeopython* (Serpentes) and other extinct squamates from the Eocene of Dielsdorf (Zurich, Switzerland). *Swiss Journal of Geosciences* 112:383–417. [open access] [IF2019: 1.56, MEiN: 70] https://doi.org/10.1007/s00015-019-00341-6

III. **Georgalis, G.L.** and K.T. Smith. 2020. Constrictores Oppel, 1811 – the available name for the taxonomic group uniting boas and pythons. *Vertebrate Zoology* 70:291–304. [open access] *[IF2020: 1.757, MEiN: 40],* https://doi.org/10.26049/VZ70-3-2020-03

IV. **Georgalis, G.L.** and T.M. Scheyer. 2021. Lizards and snakes from the earliest Miocene of Saint-Gérand-le-Puy, France: an anatomical and histological approach of some of the oldest Neogene squamates from Europe. *BMC Ecology and Evolution* 21:144 (22 pp.). [open access] *[IF2021: 3.438, MEiN: 100],* https://doi.org/10.1186/s12862-021-01874-x

V. **Georgalis, G.L.,** A. Čerňanský and J. Klembara. 2021. Osteological atlas of new lizards from the Phosphorites du Quercy (France), based on historical, forgotten, fossil

Uniwersytet Wrocławski

WYDZIAŁ NAUK BIOLOGICZNYCH

ZAKŁAD PALEOZOOLOGII
ul. H. Sienkiewicza 21
50-335 Wrocław
tel. +48 71 375 40 44
zp@uwr.edu.pl | www.uni.wroc.pl

material. *Geodiversitas* 43(9):219–293. [open access] *[IF2021: 2.185, MEiN: 70]*, https://doi.org/10.5252/geodiversitas2021v43a9

VI. **Georgalis, G.L.,** L. Del Favero and M. Delfino. 2020. Italy's largest snake: Redescription of *Palaeophis oweni* from the Eocene of Monte Duello, near Verona. *Acta Palaeontologica Polonica* 65:523–533. [open access] *[IF2020: 2.061, MEiN: 100]*, https://doi.org/10.4202/app.00711.2019

VII. **Georgalis, G.L.** and Z. Szyndlar. 2022. First occurrence of *Psammophis* (Serpentes) from Europe witnesses another Messinian herpetofaunal dispersal from Africa – biogeographic implications and a discussion of the vertebral morphology of psammophiid snakes. *The Anatomical Record* 305:3263–3282. *[IF2022: 2.227, MEiN: 100]*, https://doi.org/10.1002/ar.24892

VIII. **Georgalis, G.L.,** A. Čerňanský, F. Göktaş, B. Alpagut, A. Şarbak and S. Mayda. 2023. The antiquity of Asian chameleons – first potential Chamaeleonidae and associated squamate fauna from the Lower and Middle Miocene of Anatolia. Journal of Vertebrate Paleontology 42:e2160644 (11 pp.). *[IF2022: 2.558, MEiN: 100]*, https://doi.org/10.1080/02724634.2022.2160644

IX. **Georgalis, G.L.,** M.K. AbdelGawad, S.M. Hassan, A.N. El-Barkooky and M.A. Hamdan. 2020. Oldest co-occurrence of *Varanus* and *Python* from Africa—first record of squamates from the early Miocene of Moghra Formation, Western Desert, Egypt. *PeerJ* 8:e9092 (26 pp.). [open access] *[IF2020: 2.984, MEiN: 100]* https://doi.org/10.7717/peerj.9092

X. **Georgalis, G.L. 2019.** Poor but classic: The squamate fauna from the late Miocene of Pikermi, near Athens, Greece. Comptes Rendus Palevol 18: 801–815. [open access] *[IF2019: 1.624, MEiN: 140]*, https://doi.org/10.1016/j.crpv.2019.09.004

Główne zagadnienia osiągnięć naukowych:

Artykuły zgłoszone przez dr. G. Georgalisa, stanowiące osiągnięcie naukowe, są powiązane tematycznie i koncentrują się na ewolucji, anatomii, taksonomii kenozoicznych

Uniwersytet Wrocławski

WYDZIAŁ NAUK BIOLOGICZNYCH

ZAKŁAD PALEOZOOLOGII
ul. H. Sienkiewicza 21
50-335 Wrocław
tel. +48 71 375 40 44
zp@uwr.edu.pl | www.uni.wroc.pl

kopalnych gadów (jaszczurek, wężów i żółwi) w erze kenozoicznej, ich biogeografii, wymieraniu i dyspersji.

Osiągnięcie 1

Pierwsza jednoautorska publikacja dotyczyła pierwszego zapisu kopalnego żółwia miękkoskorupowego z paleogenu Afryki. Grupą tą habilitant zajął się w czasie studiów doktoranckich, czego owocem była rewizja tej grupy. Grupa ta od neogenu do dzisiaj stanowi ważny składnik afrykańskiej herpetofauny, jednak z wcześniejszych okresów kenozoiku nie była do czasu ukazania się tej pracy notowana. Do Afryki żółwie te przybyły z Eurazji, ale w paleogenie ich obecność była krótka. Opisane znalezisko według autora nie było spokrewnione z innymi przedstawicielami tej grupy z neogenu i czwartorzędu.

W drugiej publikacji dr G. Georgalis wraz z T.M. Schyer opisali szczątki jaszczurek i węży z eoceńskiego stanowiska Dielsdorf (Szwajcaria). Po raz pierwszy autorzy zastosowali techniki skanowania mikrokomputerowego (m-CT) i zobrazowanie 3D, dzięki czemu było możliwe uzyskania takich wyników. Opisano tu nowy gatunek węża *Palaeopython helvetivus* i szczątki dużej jaszczurki z rodzaju *Palaeovaranus*. Dzięki zastosowano ww. nowoczesnych technik stwierdzono dużą zmienność gatunku *Palaeopython helvetivus*. Plusem było umieszczenie dostępu do danych z pracy w bezpłatnym repozytorium.

Trzecia publikacja dotyczyła problemu taksonomicznego dotycząca nazewnictwa grupy łączącej Booidea i Pythonoidea. Szczegółowy przegląd literatury herpetologicznej od XVIII wieku doprowadził, że powinna funkcjonować dla tej grupy nazwa Constrictores. Została ona zaproponowana przez Oppela w roku 1811. Jednak powinna być ona używana jako *incertae sedis*.

Czwarta publikacji nowych znalezisk jaszczurek i węży (*Brantaseryx*) z wczesnego miocenu Francji z znanego stanowiska Saint-Gérand-le-Puy. Opisano tu także wykorzystując metody skanowania m CT m.in. skamieniałości rodzaju *Janosika*, blisko spokrewnionego z rodzajem kanaryjek *Gallotia*, endemicznych dużych jaszczurek z Wysp Kanaryjskich, a także

Uniwersytet Wrocławski

WYDZIAŁ NAUK BIOLOGICZNYCH

ZAKŁAD PALEOZOOLOGII
ul. H. Sienkiewicza 21
50-335 Wrocław
tel. +48 71 375 40 44
zp@uwr.edu.pl | www.uni.wroc.pl

skamieniałości padalca *Ophisaurus holeci*, gdzie opisano istniejącą u niego drobną siatkę kanałów i zatok w kości ciemieniowej, które mogły pełnić funkcję termoregulacyjną.

Piąta publikacja dotyczy opisu i osgteologii kopalnych jaszczurek ze słynnego, klasycznego stanowiska (eocen) Phosphorites du Quercy. Duża kolekcja gadów z tego stanowiska, była do tej pory nieopisana i znajdowała się w zbiorach Naturhistorisches Museum w Wiedniu. Opisano tu dwa nowe gatunki: *Pseudeumeces kyrillomethodicus* i *Palaeovaranus lismonimenos*. Przedstawiciel *Pseudeumeces* jest spokrewniony z jaszczurkami z Wysp Kanaryjskich (*Gallotia*). Drugi opisany gatunek należy do paleowaranów, spokrewnionych z waranami. Autorzy zrewidowali ten rodzaj i ustanowili nowe diagnozy na podstawie morfologii części ciemieniowej czaszki. Opisano tu także inne gatunki jaszczurek jak rodzaje: *Cadurcogekko*, *Placosaurus*, *Paraplacosauriops*, *Mediolacerta*, *Saniwa*. Na uwagę zasługują szczegółowe ilustracje i opisy u\użyteczne dla innych herpetologów.

W szóstej publikacji grupa autorów na czele z dr Georgalisem dokonała redeskrypcji gatunku *Palaeophis oweni* i innych przedstawicieli Paleophiidae, węży dużych rozmiarów występujących od późnej kredy do późnego eocenu. Są znane wyłącznie z kręgów, co utrudnia rozpoznanie pokrewieństw tej grupy. Opisano do tej pory kilkanaście gatunków Paleophiidae. Autorzy ponownie dokonali opisu i badań *Palaeophis oweni* z Museo di Geologia e Paleontologia w Padwie we Włoszech, co umożliwiło dalsze prace nad tą ciekawą grupą kopalnych węży.

Publikacja VII napisana wspólnie z Prof. Szyndlarem z ISEZ w Krakowie dotyczyła pierwszego występowania węża *Psammophis odysseus* z końca miocenu Hiszpanii. Opisany takson należał do rodzaju występującego do dziś w Afryce i Eurazji a do Europy dotarł w wyniku dramatycznych zmian, które zaszły pod koniec miocenu, kryzysu messyńskiego. Autorzy także opisali szczegółową budowę i zmienność kręgów tego gatunku i innych taksonów, należących do Psammophiidae, a także oznaczyli wcześniej nieokreślone znalezisko ze środkowego miocenu Maroka, jako najstarszego przedstawiciela rodzaju.

Ciekawej i powszechnie znanej grupy gadów jaką są kameleony dotyczyła publikacja VIII. Do tej pory zapis kopalny tej grupy był nieliczny. Opisano tu znaleziska kopalnych kameleonów i Agamidae z 3 stanowisk z dolnego i środkowego miocenu z Anatolii, w tym ze

Uniwersytet Wrocławski

WYDZIAŁ NAUK BIOLOGICZNYCH

ZAKŁAD PALEOZOOLOGII
ul. H. Sienkiewicza 21
50-335 Wrocław
tel. +48 71 375 40 44
zp@uwr.edu.pl | www.uni.wroc.pl

stanowiska Sabuncubeli, z zony MN3, przez co należy ono do najwcześniejszych znalezisk kameleonów na świecie. Drogą migracji tej grupy do Europy był tzw. pomost *Gomphotherium*. Oprócz cennych rozważań paleobiogeograficznych i szczegółowego opisu uzębienia badanych szczątków, co będzie także użyteczne w badaniach anatomicznych i taksonomicznych herpetofauny.

Współwystępowaniu przedstawicieli *Varanus* i *Python* wczesnego miocenu Moghra (MN 4) w Egipcie jest poświęcona publikacja, którą jako 9 przestawił w swoim osiągnięciu Habilitant. Było to najwcześniejsze stanowisko współwystępowania tych dwóch taksonów, co jest ważne dla rekonstrukcji paleekologicznych. Autorzy przedyskutowali całościowy przegląd znanych stanowisk, gdzie te dwa rodzaje występowały w Afryce, Eurazji i Australii. Co ważne podkreślono rolę pomostu *Gomphotherium* jako nie tylko jako korytarza dla dyspersji ssaków między Afryką i Eurazją, ale także pełnił on bardzo ważną rolę dla gadów.

Ostatnią publikacją pierwszego osiągnięcia naukowego jest praca poświęcona szczątkom kopalnych gadów z późnomioceńskiego klasycznego stanowiska Pikermi. Habilitant opisał bogatą kolekcję z tego stanowiska z Muzeum Historii Naturalnej w Paryżu i innych placówek muzealnych. Oprócz nieoznaczonego bliżej przedstawiciela waranowatych z rodzaju *Varanus* sp. występowały tam także bliżej nieokreślone szczątki innych jaszczurek i węży.

Osiągnięcie 2

Na drugie osiągnięcie Habilitant zgłosił jedną wieloautorską publikację: **Georgalis, G.L.,** M. Rabi and K.T. Smith. 2021. Taxonomic revision of the snakes of the genera *Palaeopython* and *Paleryx* (Serpentes, Constrictores) from the Paleogene of Europe. Swiss Journal of Palaeontology 140:18 (140 pp.). [open access] *[IF2021: 2.069, MEiN: 70]* https://doi.org/10.1186/s13358-021-00224-0.

Monografia ta poświęcona była taksonomicznej rewizji rodzajów *Palaeopython* i *Paleryx* (Serpentes, Constrictores) z paleogenu Europy. Autorzy opisali i zrewidowali znaleziska przedstawicieli tych rodzajów dużych węży lądowych z okresu paleogenu z wielu ważnych stanowisk eoceńskich, obecnych w muzeach europejskich. Przy pomocy badań morfologicznych, mikroskopowych z wykorzystaniem mikrotomografii komputerowej przeanalizowano te formy, poznano ich morfologię i anatomię. W wyniku tej analizy

Uniwersytet Wrocławski

WYDZIAŁ NAUK BIOLOGICZNYCH

ZAKŁAD PALEOZOOLOGII
ul. H. Sienkiewicza 21
50-335 Wrocław
tel. +48 71 375 40 44
zp@uwr.edu.pl | www.uni.wroc.pl

stwierdzono, że *Palaeopython cadurcensis*, który osiągał bardzo duże rozmiary i był największym z analizowanych gatunków jest gatunkiem ważnym. Inne gatunki tego rodzaju to *Palaeopython helveticus* z stanowiska Dielsdorf (Szwajcaria) i *Palaeopython ceciliensis* z Geiseltal (Niemcy). Z obszaru Anglii opisano tylko jeden gatunek *Paleryx rhombifer*. Rodzaj *Eoconstrictor* obejmował dwa gatunki: *Eoconstrictor fischeri* z słynnego stanowiska Messel i *Eoconstrictor spinifer* z Geiseltal. Autorzy utworzyli nowy wymarły rodzaj *Phosphoroboa* z gatunkiem *Phoshoroboa* (*Palaeopython*) *filholi* z Quercy. Gatunki wielkich węży wymarły w Europie, po eocenie w wyniku globalnego ochłodzenia i inwazji taksonów z Azji po połączeniu obu kontynentów „Grande Coupure". W oligocenie pojawiły się nowe taksony z Azji, jednak nie tak dużych rozmiarów. Dopiero we wczesnym miocenie wraz z powrotem gorącego i wilgotnego klimatu i lasów deszczowych rodzaj *Python* pojawia się ponownie w Europie. Dla mnie ta publikacja ma duże znaczenie nie tylko naukowe ale także dla popularyzacji nauki opisując te spektakularne węże z Europy.

Ocena

Przedstawione do oceny prace, które składają się na oba osiągnięcia naukowe oceniam wysoko. Recenzent nie zastrzeżeń do zawartości merytorycznej publikacji stanowiących osiągniecie naukowe. Wszystkie publikacje są bardzo dobrej jakości i przedstawiają profesjonalnie uzyskane wyniki badań z uwzględnieniem poprawnej metodyki.

Na tę ocenę składa się:

1. Wszystkie prace zostały opublikowane w czasopismach z listy filadelfijskiej.
2. Indywidualny wkład Habilitanta w powstanie prac wieloautorskich był wysoki, co świadczy o umiejętności habilitanta do pracy zespołowej.
3. Wszystkie prace są spójne tematyczne.
4. Uważam, że wszystkie założone cele badawcze zostały zrealizowane.
5. Przedstawione prace rozwiązują ważne problemy taksonomiczne, paleobiogeofraficzne i paleoekologiczne.

Uniwersytet Wrocławski

WYDZIAŁ NAUK BIOLOGICZNYCH

ZAKŁAD PALEOZOOLOGII
ul. H. Sienkiewicza 21
50-335 Wrocław
tel. +48 71 375 40 44
zp@uwr.edu.pl | www.uni.wroc.pl

6. Badania z wykorzystaniem skanowania m-CT doprowadziły do poznania, często unikalnych cech anatomii i fizjologii tych kopalnych gadów.

Wszystkie artykuły, wchodzące w skład pierwszego osiągnięcia zostały opublikowane języku angielskim, wydane w latach 2019-2023 w czasopismach znajdujących się na „liście *JCR*" – *Web of Science*, o łącznym IF = 23,743, a łączna liczba publikacji z listy MNiSW wynosi 920.

Kolejną wartością, która jest miarą rozpoznawalności habilitanta jest liczba cytowań. Łączna suma cytowań przedstawionych do oceny publikacji pierwszego osiągnięcia badawczego wynosi **120**, z czego najwięcej, czyli **24**, ma publikacja numer III: **Georgalis, G.L.** and K.T. Smith. 2020. Constrictores Oppel, 1811 – the available name for the taxonomic group uniting boas and pythons. *Vertebrate Zoology* 70:291–304. [open access] *[IF2020: 1.757, MEiN: 40]*, https://doi.org/10.26049/VZ70-3-2020-03. Pozostałe publikacje mają od 1 do 22 cytowań, co w sumie jest bardzo dobrym wynikiem.

Na drugie osiągnięcie badawcze Habilitant zaproponował jedną publikację: **Georgalis, G.L.**, M. Rabi and K.T. Smith. 2021. Taxonomic revision of the snakes of the genera *Palaeopython* and *Paleryx* (Serpentes, Constrictores) from the Paleogene of Europe. *Swiss Journal of Palaeontology* 140:18 (140 pp.). [open access] *[IF2021: 2.069, MEiN: 70]* https://doi.org/10.1186/s13358-021-00224-0

W przypadku drugiego osiągnięcia badawczego liczba cytowań wynosi 18, IF – 2,069, a punktacja MNiSW 70.

Podsumowując zarówno wysoki IF obu osiągnięć naukowych, podobnie jak wysoka liczba cytowań stanowi bardzo dobry wynik dla obszaru badań reprezentowanego przez Habilitanta. Wskazuje to, że prace przedstawione jako osiągnięcie zostały dostrzeżone w międzynarodowej społeczności badaczy.

Według recenzenta Habilitant zajmuje się bardzo ważną dziedziną paleontologii. Dzięki swojemu całościowemu podejściu i świetnemu opanowaniu anatomii, morfologii i nowoczesnych metod badawczych: mikrotomografii komputerowej, obrazowania 3D, uzyskał świetne wyniki, dzięki którym możliwe było rozwiązanie wielu zagadnień z taksonomii,

Uniwersytet Wrocławski

WYDZIAŁ NAUK BIOLOGICZNYCH

ZAKŁAD PALEOZOOLOGII
ul. H. Sienkiewicza 21
50-335 Wrocław
tel. +48 71 375 40 44
zp@uwr.edu.pl | www.uni.wroc.pl

zmienności, anatomii porównawczej, funkcjonalnej kopalnych i współczesnych gadów, paleobiogeografii i ewolucji badanych form. Jest badaczem bardzo sumiennym i pracowitym. Na uwagę zasługuje jego aktywność w badaniu kolekcji kopalnym. Dzięki Jego drobiazgowym wizytom w wielu placówkach muzealnych, gdzie często przeglądał wcześniej nieopracowane materiały, możliwe były często bardzo ciekawe odkrycia, udokumentowane licznymi publikacjami.

Pod względem merytorycznym recenzent nie ma zastrzeżeń do przedstawionego osiągnięcia naukowego. Zastosowane w pracach metody są adekwatne i nowoczesne.

W podsumowaniu jednoznacznie stwierdzam, że recenzowane osiągnięcia naukowe dr Georgiosa Georgialisa są znaczące dla rozwoju dyscypliny nauk biologicznych i moja ocena jest pozytywna.

3. Ocena Istotnej Aktywności Naukowej – dorobku naukowego, zgodnie z art. 219 ust.1 pkt 3

Dr Georgios Georgialis jest aktywny wielu polach działalności naukowej. Habilitant prowadzi intensywne własne badania naukowe, o czym świadczy bardzo duża ilość publikacji naukowych. Kieruje realizacją projektów badawczych, na które uzuskuje dofinasowanie ze strony różnych instytucji. Prezentuje uzyskane wyniki badań na konferencjach międzynarodowych naukowych; prowadzi działalność dydaktyczną i ekspercką; pełniąc różne funkcje w działalności zawodowej.

Zestawienie sumaryczne pozostałej aktywności publikacyjnej (poza artykułami wchodzącymi w skład osiągnięcia naukowego, które omówiono powyżej)

Zgłoszony przez dr Georgiosa Georgialisa dorobek do wniosku habilitacyjnego obejmuje po uzyskaniu stopnia doktora 38 publikacji, z czego 34 to prace oryginalne opublikowane w czasopismach z listy ISI. Przed uzyskaniem stopnia doktora opublikował 19 artykułów w

Uniwersytet Wrocławski

WYDZIAŁ NAUK BIOLOGICZNYCH

ZAKŁAD PALEOZOOLOGII
ul. H. Sienkiewicza 21
50-335 Wrocław
tel. +48 71 375 40 44
zp@uwr.edu.pl | www.uni.wroc.pl

recenzowanych czasopismach naukowych. Napisał 5 to rozdziałów w recenzowanych książkach (1 przed stopniem doktora).

W bazie Web of Science recenzent znalazł 54 publikacje. Według tej bazy łączna liczba cytowań wynosi 332 (281 bez autocytowań), a indeks Hirscha to 18 (były 787 razy cytowane, bez autocytacji 483).

Jego działalność naukowa na podstawie opublikowanych publikacji jest zgodna z jego głównym profilem badawczym obejmując prawie wyłącznie badania kopalnej herpetofauny.

Oceniam jego działalność publikacyjną bardzo wysoko. Świadczy ona o ukierunkowanych zainteresowań habilitanta. Widać także znaczny progres jego działalności po uzyskaniu tytułu doktora.

Udział w konferencjach naukowych

Dr Georgios Georgialis zgłosił do wniosku habilitacyjnego 1 wystąpienie konferencyjne po uzyskaniu stopnia doktora i 3 przed doktoratem. Wygłosił także 9 wykładów na zaproszenie po uzyskaniu stopnia doktora i 2 przed doktoratem, co także świadczy o międzynarodowej pozycji Habilitanta. Był członkiem 2 Komitetów Naukowych międzynarodowych konferencji naukowych (1 i 2 Palaeontological Virtual Congress)

Działalność aplikacyjna

Habilitant kierował 4 projektami badawczymi realizowanymi w Polsce, Szwajcarii, Włoszech i Słowacji (Załącznik 4 wniosku). Wszystkie te projekty doprowadziły do powstania publikacji. Wszystko to wskazuje, że jest zdolny do kierowania i pracy w zespole badawczym, uzyskiwania środków na realizacje projektów, co także świadczy o umiejętności stawiania hipotez badawczych i ich realizacji. Tę część działalności Habilitanta należy ocenić szczególnie wysoko.

4. Ocena dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej

Habilitant dysponuje pewnym, choć niezbyt dużym, doświadczeniem dydaktycznym. Wynika to z charakteru jego dotychczasowego zatrudnienia i kariery. Do tej pory po uzyskaniu

Uniwersytet Wrocławski

WYDZIAŁ NAUK BIOLOGICZNYCH

ZAKŁAD PALEOZOOLOGII
ul. H. Sienkiewicza 21
50-335 Wrocław
tel. +48 71 375 40 44
zp@uwr.edu.pl | www.uni.wroc.pl

stopnia opiekował się 2 pracami magisterskimi i jednym projektem studenckim, prowadził 11 (2 przed uzyskaniem stopnia doktora) wykładów dydaktycznych na zaproszenie w Uniwersytetach w: Grecji, Polsce, Szwajcarii, Bratysławie, Węgrzech i Hiszpanii. Prowadził także praktyki, wycieczki terenowe i kursy metodyczne.

Inne aktywności:

Prowadził także działalność popularyzującą naukę, w tym artykuły, komunikaty prasowe i relacje w mediach, wykłady, organizacja wystaw. Co ważne wyniki swoich badań i publikuje w otwartym dostępie, szczególnie jako współautor danych m-CT i modeli 3D okazów, z którymi pracowałem, w publicznym internetowym repozytorium Morphosource (https://www.morphosource.org/) (od 2021 r.).

Jest członkiem 5 międzynarodowych stowarzyszeń naukowych (Swiss Palaeontological Society, Swiss Geological Society, Society of Vertebrate Paleontology, European Association of Vertebrate Palaeontologists, Greek Herpetological Society).

Jest członkiem Kolegium Redakcyjnego *Frontiers in Amphibian and Reptile Science*. Na uwagę zasługują także wykonane liczne recenzje w znaczących czasopismach naukowych i jednej książki dla wydawnictwa Springer Nature.

5. Podsumowanie i wniosek końcowy

Biorąc pod uwagę zamieszczoną wyżej pozytywną ocenę 2 osiągnięć naukowych: Pierwszego pod tytułem." **Ewolucja, taksonomia i biogeografia kenozoicznych gadów kopalnych",** ma które to składa się cykl 10 artykułów, z których 8 jest artykułami współautorskimi, w których dr G. Georgalis jest pierwszym autorem, a w dwóch Habilitant jest jedynym autorem i drugiego osiągnięcia na podstawie publikacji: **Georgalis et al. 2012. Taxonomic revision of the snales of the genera Palaeopython and Paleryx (Serpentes, Constrictores) from the Paleogene of Europe. *Swiiss Journal of Palaeontology* 140: 118,** które stanowią podstawę ubiegania się przez doktora Georgiosa Georgialisa o uzyskanie stopnia doktora habilitowanego, a także wysoką ocenę całokształtu dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego, stwierdzam jednoznacznie, że dokonania naukowe Habilitanta stanowią istotny i wystarczający wkład w rozwój nauki w dziedzinie nauk ścisłych

Uniwersytet Wrocławski

WYDZIAŁ NAUK BIOLOGICZNYCH

ZAKŁAD PALEOZOOLOGII
ul. H. Sienkiewicza 21
50-335 Wrocław
tel. +48 71 375 40 44
zp@uwr.edu.pl | www.uni.wroc.pl

i przyrodniczych w dyscyplinie nauki o Ziemi i środowisku. Jego dorobek naukowy od czasu uzyskania stopnia doktora, od roku 2018, został wyraźnie powiększony, a przedstawione do oceny publikacje stoją na bardzo wysokim poziomie. Także osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne uważam za wystarczające.

W konkluzji, stwierdzam, że dr Georgios Georgialis spełnia wymagania stawiane osobom kandydującym do nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk o Ziemi i środowisku, określone w art. 221 ust. 8 w zw. z art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. 2023 r. poz. 742 ze zm.) i w mojej opinii stanowią podstawę do nadania mu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki biologiczne.

W związku z powyższym wnoszę do Komisji habilitacyjnej powołanej w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Georgiosa Georgialisa oraz do Rady Naukowej Instytutu Systematyki i Ewolucji Zwierząt PAN o podjęcie uchwały o nadaniu dr Georgiosowi Georgialisowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki biologiczne.

PODPIS ZAUFANY
KRZYSZTOF
STEFANIAK
16.01.2024 10:55:44 (GMT+1)
Dokument podpisany elektronicznie podpisem zaufanym